

Kratizna 2015

Staré pověsti české

jméno:

oddíl:

písničky:

1. Amazonka	3
2. Anděl	4
3. Buráky	5
4. Barbora píše z tábora	6
5. Bedna vod whisky.....	8
6. Chip a Dale	10
7. Dej mi víc své lásky.....	11
8. Dokud se zpívá	12
9. Dva havrani	13
10. Hadi se maj'	14
11. Hlídač krav.....	15
12. Hlupáku najdu tě.....	16
13. Hoja hoj.....	17
14. Ho ho Watanay.....	18
15. Joy	19
16. Jožin z bažin	20
17. Kozel	21
18. Marnivá sestřenice	22
19. Plyšáci	23
20. Pod dubem, za dubem	24
21. Pramen zdraví z Posázaví.....	25
22. Raci v práci s.r.o.	26
23. Severní vítr.....	28
24. Slavíci z Madridu.....	29
25. Šnečí blues	30
26. Tři čuníci	31
27. Tři kříže	32
28. Zavolejte stráže.....	34
29. Želva.....	35
30. V popleteném roku.....	36
31. Do českých pověstí	38

Amazonka

Hop trop

Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na táto slyší jinej, i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví.
Stejnou barvou, jakou měly
tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

Refrén: ...

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

R: Ted' jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já chtěl jenom, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísaháááám.

Anděl

Karel Kryl

Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

Refrén: ...

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

Refrén: ...

Buráky

KTO

Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R:

Barbora píše z tábora

Svěrák&Uhlíř

Maminko, tatínku, posílám Vám vzpomínku
z letního tábora
Jistě víte, že Vám píše Vaše dcera Barbora

Strava se nedá jíst
dneska byl jen zelný list
polívka studená
co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže
Slíbili bojovku
pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku

Štefan, hlavní vedoucí
chodí s naší vedoucí
která je příšera
scházejí se, líbají se u totemu za šera

R: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív
dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Steve
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve
Řekla bych: Nebud' nesmělý, líbej mě Steeve

Závěrem dopisu ještě trochu popisu
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí

Když běží po lese
všechno na ní třese se
Užívá make-upu
co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu

R: Proč jsem se nenarodila

Pošlete dvě tři sta
jsem bez peněz dočista
Pojedem do Písku
máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku

Když jsme se koupali
všichni na mě koukali
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem, už jsem prostě nemožná

R: Proč jsem se nenarodila...

Bedna vod whisky

Miki Ryvola

Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lyně.

R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R: Tak kopni do tý bedny ...

Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R: Tak kopni do tý bedny ...

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

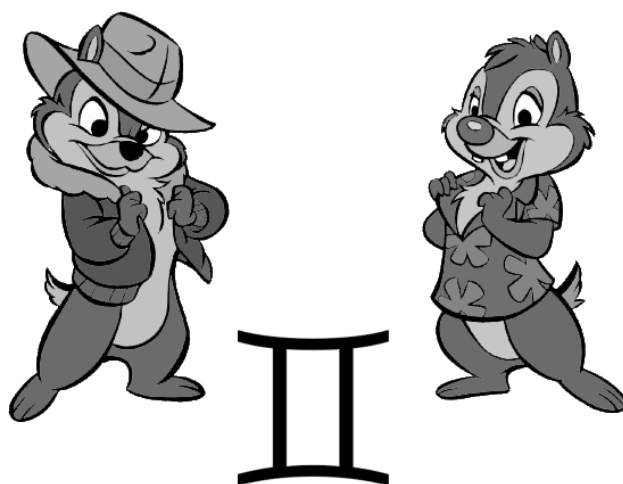
Chip a Dale

Správný zásah
v tu pravou chvíli má
Když přízrak temný
svým rejdům šanci dá
Tahle prima dvojka slídilů
ta řeší problém tvůj

R: Chip, Chip, Chip a Dale zákon hájí
Chip, Chip, Chip a Dale v tomto kraji
V pravdě si najdou směr a hrají fér
Ve znaku mají dvakrát eR

Chip, Chip, Chip a Dale zákon hájí
Chip, Chip, Chip a Dale v tomto kraji
Po stopě vždycky jdou, až naleznou
Kdo skrývá tajně vinu svou

Chip, Chip, Chip a Dale zákon hájí
Chip, Chip, Chip a Dale v tomto kraji
Chip, Chip, Chip a Dale

Dej mi víc své lásky

Olympic

Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
co podporujou dobrou náladu, aů,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradů.

Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu.

R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů.

Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
svatý Medard, můj patron, t'uká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :

Dva havrani

Asonance

Když jsem se z pole vracela,
dva havrany jsem slyšela,
jak jeden druhého se ptá:
[: kdo dneska večerši nám dá? :]

Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]

Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá. :]

Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá. :]

Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme. :]

Hadi se maj'

Refrén: Syčí, syčí na celej svět,
syčí, syčí, v zubech maj jed.
Syčí, syčí, syčí na celej kraj.
Jo, páni, hadi, hadi se maj.

Nemaj kolo, nemaj běžky,
neumějí chodit pěšky,
a proto nedošli by do školy
a tak neznaj, co jsou úkoly.

Refrén: ...

Vyhřívaj se na pasece,
vykoupou se v blízké řece.
Hadi jsou romantické povahy
a proto nechce se jim do Prahy.

Refrén: ...

Každý had má svojí lásku,
plazí se s ní na procházku,
vlezou do trávy i do bláta
a pak čekaj spolu hád'ata.

Refrén: ...

Hlídač krav

Jarek Nohavica

Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pam padadadam ...

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Hlupáku najdu tě

Princové jsou na draka

Někdo má hadry na těle,
někdo je nosí v hlavě
Berme ten rozdíl vesele,
berme ten rozdíl hravě

Nadutec hloupost nese si
důstojně jako páv
Platí to v každé profesi,
švec nebo doktor práv.

R: Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
Ať jedeš v kočáře, a nebo na káře
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

Sotva byl náš svět stvořený,
sotva byl náš svět stvořen
Pustila hloupost kořeny,
pustila hloupost kořen

Rodina zdravých mamlasů
valí se jako proud
Jde s námi z časů do časů,
dá se s tím vůbec hnout.

R: Hlupáku najdu tě...

Hoja hoj

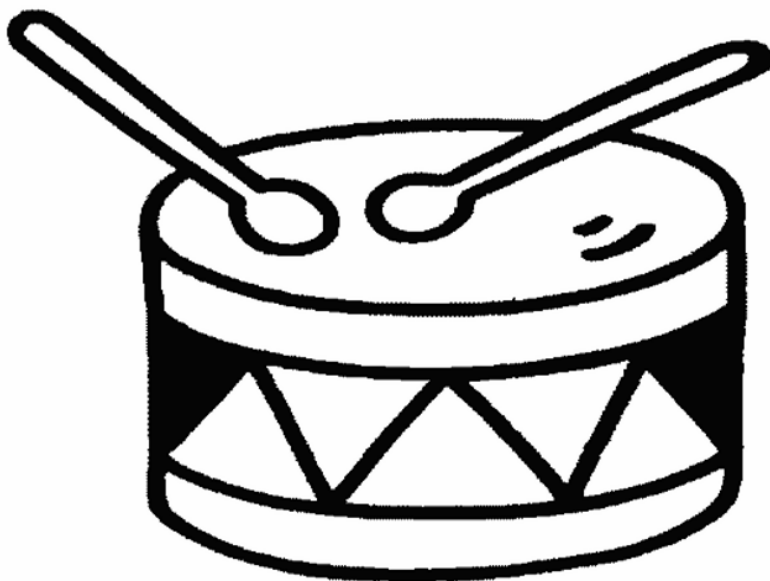
Noc na Karlštejně

Chceš-li na světě býti převesel
zvol si nejlepší, ze všech řemesel.

Chceš-li okouzlit dívku nevinou
staň se vojákem, staň se hrdinou.

R. Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání
Hoja hoj, hoja hoj bůh nás ochrání
Hoja hoj, hoja hoj hmoždíře a palcáty
Hoja hoj, hoja hoj holky vokatý.

Rány na buben máš-li ve vínku
nesmíš zaváhat ani vteřinku.
Sláva až přilbu tvojí pozlatí
stal ses mužem tím co se neztratí.

Ho ho Watanay

Žalman

Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

Joy

Kabát

Když nemám co na práci, tak pozoruju krtky
jak marně čas utrácí, když dělaj ty svý hrudky

Mám vody plnou konvici, tou zmařím jejich píli
už se těším za chvíli, jak krtkům dojdou síly

2x Refrén:

Ale oni plavou
s nakloněnou hlavou
prsa nebo znak
ano je to tak

Posekej celou zahradu a všechno luční kvítí
to se potom černej krték mnohem lépe chytí

Najdi správnou díru, do který se voda leje
jestli to nezabere, vím co se ti tam děje

Refrén:

Oni ti tam plavou s nakloněnou hlavou
prsa nebo znak, ano je to tak

Ale oni plavou s nakloněnou hlavou
prsa nebo znak, ano je to tak

Jožin z bažin

Ivan Mládek

Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.

Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
'Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!'

R:

Říkám: 'Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.'
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

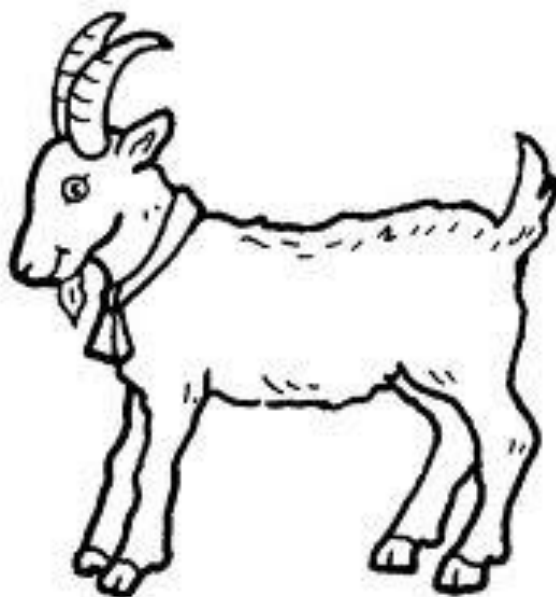
Kozel

Jarek Nohavica

Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.

Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.

Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Marnivá sestřenice

Jiří Suchý

Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
a na nic víc nemyslela, jé-je-jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-je-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-je-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-je-jé.

Plyšáci

Klíč

Čtyři malí plyšáci u baru se bratří
Pijí, pijí na účet dětí, kterým patří

Limonádu, citronádu, kolu, fantu, čokoládu,
minerálku, pivečko, kávičku a vínečko

Jen si dejte, co chcete
Ještě jednou repete

Limonádu, citronádu, kolu, fantu, čokoládu,
minerálku, pivečko, kávičku a vínečko

Jen si dejte, co chcete
Ještě jednou repete

Pod dubem, za dubem

Svěrák/Uhlíř

Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.
My řekneme: "Ruce vzhůru" a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.
Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Pramen zdraví z Posázaví

Ať žijí duchové

Každý den, každý den
k svačině jedině

Jedině pramen zdraví z Posázaví
Chcete-li prospěti dítěti bledému
Kupte mu pramen zdraví z Posázaví

Výrobky mléčné, to je marné
jsou blahodárné a věčné

Raci v práci s.r.o.

Kabát

Na našem rybníku
tam v ráji řas a vodníků
já sleduju to tiše zpovzdálí
ropuchu s medvědem
vod ucha k uchu s úsměvem
to vždycky když to žabák ubalí

Už jsou zas v zámoří
sakra slizký úhoři
ostatním se to zjevně nelíbí
připlujou, machrujou
kdejakou řečí hovoří
sebevědomí jim nechybí

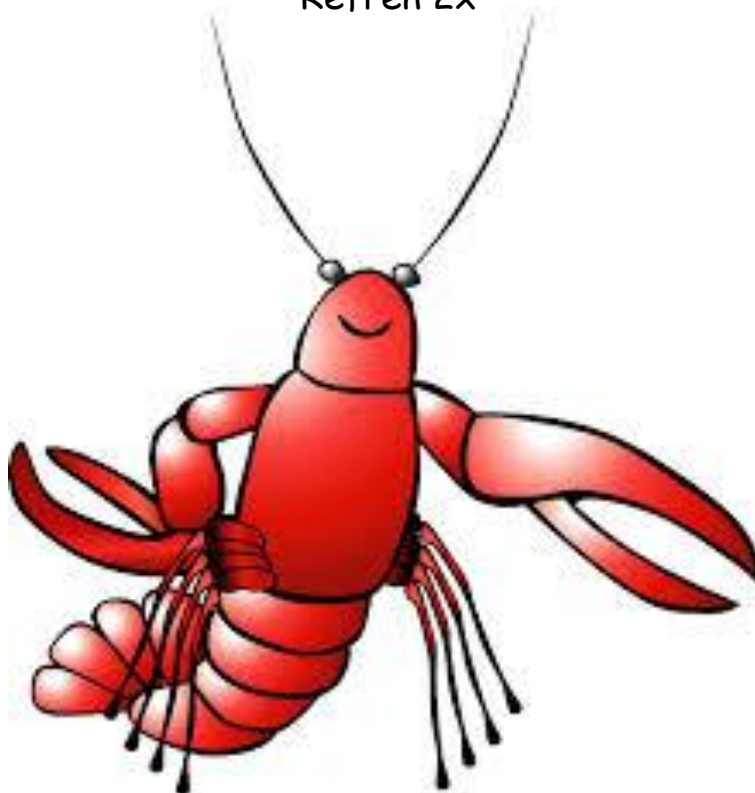
R: Jó většina těch malejch ryb
čeká, až bude líp
nechtěj se plácet v bahně živořit
a na dně žít
hledaj svý místo na slunci
jak štiky a sumci
no prostě si chtěj holky přilepšit

Raci v práci rokují
na hřbetech plotic vyplují
prej obklíčit a dobít Rakovník
škeble se šklebí na žáby
žáby si hrajou na dámy
no kolem de krab starý milovník

Refrén

Červ se kroutí na háku
ty chytrý to maj na háku
jen jedna malá ze dna vyskočí
řítí se střemhlav nahoru
koukněte na tu potvoru
mám dojem, že to dobře neskončí

Refrén 2x

Severní vítr

Svěrák/Uhlíř

Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
počítej, láska má, s tím,
k nohám Ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a zatloukám kříž.
Zde leží ten blázen, co chtěl dům a bazén
a opustil svou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní...

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
dobře vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, at' mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Šnečí blues

Jarek Nohavica

Jednou jeden šnek šíleně se lek',
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
že se dal hned na útěk.

Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.

Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.

Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.

A kdyby použil vůz anebo autobus,
[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :]

Tři čuníci

Jarek Nohavica

V řadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou-necestou,
kufry nemají, cestu neznají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...

Auta jezdí tam, náklad'áky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...

Levá, pravá - ted'!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: úí úí úí ...

Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: úí úí úí ...

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: úí úí úí ...

Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojd' me s nima zazpívat si jejich píseň veselou: úí úí úí ...

Tři kříže

Hop trop

Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v spárech má d'ábel sám,
bílou přídí šalupa My Grave
mírím k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Sten.

R:

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím v podzemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek.

"Já vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský.
Ať mi tedy bůh odpustí."

R*: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem do něj psal.

Zavolejte stráže

Ať žijí duchové

Zavolejte stráže,
zbláznilo se páže,
zbláznilo se páže,
prý chce dobýt hrad.

Skutálí si páže
kouli velké ráže,
kouli velké ráže,
můžete se smát.

Vám se asi zdá, že
páže nedokáže
páže nedokáže
ztéci pevný hrad.

To neznáte páže,
s koulí velké ráže,
s koulí velké ráže,
může se to stát.

Vážení dospělí,
raďte vstát z postelí.

Želva

Olympic

Ne moc snadno se želva po dně honí,
velmi radno je plavat na dno za ní,
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
nic se neboj a vem si něco od ní.

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želev a spousty vodní.

R:

V popleteným roku

Táborová píseň pro rok 2014

Už je tu čas zajet si pod stan,
čeká nás zas bohatý program.
No prostě jsme si vyrazili s Modrým lvíčetem.
Určitě chcete vědět, s čím se zase zapletem.

Rozbil se rok, panika světa,
ještě včera byli jsme uprostřed léta,
najednou máme říjen, netušíme, jak to opravit.
Každý den jeden měsíc, čas se nechce zastavit.

Stále mě to baví, sledovat hodiny,
jak splašeně běží v rychlém tempu.
Čas se neunaví, vymýšlí noviny.
Pořád lepší než se nudit v kempu.

**R: Nejdřív je leden, potom únor, březen, duben, květen, červen,
tohle jsem se učil už v předškolním věku.
Než ale začnem hrát, tak všechno promíchat.
Společně si užijeme 14 dní v popleteným roku.
... z teplého července jdeme rovnou do zimy
... každý den sledujeme TV noviny**

Čas šílí dál, jdeme tam a zpátky,
i když se snažíme, tak pořád dělá zmatky.
Jak možný je, že na táboře jdeme do školy?
Ještě štěstí, že mráz v lednu tolik nebolí.

Pak přišel shon, májové deště,
a nikdo neměl páru, jestli uschnem ještě.
Naštěstí k nám přišly sluníčkové podmínky
a z tábora zbývají všem hezké vzpomínky.
Stále nás to baví, plníme znamení,
když to klapne, aquapark to jistí.
Nic nás nezastaví, i když jsme znavení,
čas se spraví, celý svět to zjistí.

**R: Nejdřív je leden, potom únor, březen, duben, květen, červen,
tohle jsem se učil už v předškolním věku.
Než ale začnem hrát, tak všechno promíchat.
Společně jsme zvládli dalších 14 dní v popleteném roku.
... hodiny běží a už nejdou pozpátku
... už se moc těším domů, vše je v pořádku**

Do českých pověstí

Táborová písnička pro rok 2015

Sešel se rok s rokem, je tu lvíchat čas.
S přeplněným autobusem na letní tábor jedeme zas.

Nové místo čeká nás, jdem dobrodružství vstříc.
Prý jmenuje se Kratizna. My chceme vědět víc.

A proto

**I když občas počasí nic dobré nevěstí,
my se rádi podíváme do českých pověstí.**

Praotec Čech ukázal nám, co a jak se má.
Teď už je to na vás, putování začíná.

Krok je schopný vojvoda, Krokovy tři dcery jsou.
Jedna v kráse trumfne druhou, však třetí se rovnat nemohou.

Mladá kněžna Libuše s Přemyslem po boku
poradí nám, kde může. My přidáme do kroku.

Protože

**I když občas počasí nic dobré nevěstí,
my se rádi podíváme do českých pověstí.**

Bivoj měří síly s kancem, s Kazi se ožení.
A my pilně zaléváme jarní osení.

Dívčí válka, Ctirad, Šárka, draka lev poráží.
Šemík s Horymírem chvátá s pořádnou kuráží.

Tvarované hroudě hlíny život dává šém.
Daliborův houslí tón zas radost rozdává všem.

A proto

**I když občas počasí nic dobré nevěstí,
my se rádi podívali do českých pověstí.**

Dopluli jsme šťastně, s pověstmi drželi krok.
Tak se mějte fanfárově.
Ahoj příští rok.

Šťastnou cestu historií

přeje

